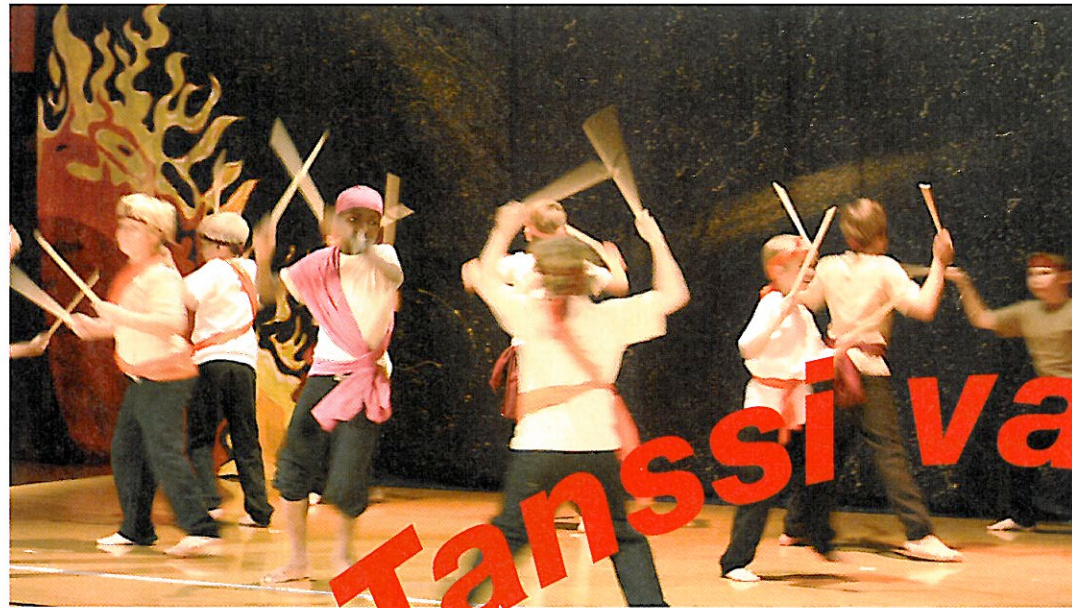

Poikien keppitanssi toi intialaisen kyläjuhlan värikästä tunnelmaa.

Keinutien ala-asteella opiskeltiin tanssia ammattilaisen johdolla. Innokkuutta ja esiintymishalua oppilaista kyllä löytyy!

– Kivaa, kun saa tanssia koulussa, hihkaisee poikaryhmä sulkiessaan liikuntasalin oven oppitunnin jälkeen. Keinutien ala-asteella on juuri opeteltu vauhdikasta intialaista keppitanssia.

Tämä helsinkiläinen ala-aste Kontulan kaupunginosassa sai mahdollisuuden tulla mukaan EU-rahoitteeseen Urban2-yhteisöaloiteohjelmaan, jossa toteutetaan lähiötaiteilijaideaa. 5-vuotisen projektin aikana joukko Helsingin ja Vantaan lähiöitä saa nauttia ammattitaiteilijoiden yhteistyöstä paikallisissa kouluissa, lastentarhoissa ja vanhainkodeissa.

Tanssija Marja Merisalon vetämä intialaisen tanssin työpaja sai Keinutien ala-asteen 3D-luokan opettaja Johanna Lehtisen tarttumaan tilaisuuteen ja raivaamaan luokkansa lukujärjestyksestä kuuden viikon ajan tilaa tanssille. Viisi tanssituntia viikossa vei aikaa muilta opitunneilta ja toi järjestyneen lisätöitä luokanopettajalle, mutta uhraus oli sen arvoista.

– Haluan tarjota oppilailleni uusia oppimiskokemuksia. Työskentely ammattitaiteilijan kanssa voi antaa jotain muuta kuin normaali kouluopetus voisi koskaan tarjota, Johanna Lehtinen sanoo.

Innokkaat ala-astealaiset

Suomessa ja Intiassa tanssia opiskelleelle Marja Merisalolle intialaiseen liikekieleen ja musiikkiin perustuva projekti on tapa tuoda tanssi keskelle tavallista koulumaailmaa. Hän lähti alusta pitäen ra-

kentamaan oppilaiden kanssa tanssiesitystä, jotta opiskelulla olisi selkeä päämäärä. Esiintyminen motivoikin mainiosti mukaan tulleiden 3D- ja 4D-luokkien oppilaita.

– 9-10 -vuotiaat ovat ihanteellisessa iässä tanssiprojektiin. He ovat fyysisiltä taidoiltaan jo taitavia sekä vielä vastaanottavaisia uusille vaikutteille, Marja Merisalo huomioi.

Opetus oli monipuolista: vapaasta liikkumisesta aina selkeään rytmikkaan perustuvan kathak-tanssin askelkuvioihin ja käsiliikkeisiin. Rytmejä, lauluja ja loruja harjoiteltiin elävän rummutuksen säestyksellä. Tutuksi tulivat myös intialaisen tarusankarien miiminen esittäminen.

Alkajaisiksi Marja Merisalo jakoi mukaan tulleet 50 oppilasta pienryhmiin iän ja sukupuolen mukaan, mikä takasi paremman opiskelurauhan. Pojatkin oli helppo saada syttymään tanssille, kun heille tarjottiin dynaamisempia ja urheilullisempia liikkeitä. Tytöt taas nauttivat intialaisen tanssin koristeellisuudesta ja pehmeydestä.

Oppimista ilon kautta

– Oppilaiden osallistumisinnostus oli huippuluokkaa, Merisalo kiittelee. Ainoa ongelma koulussa opettamisessa on lasten keskittymiskyvyn puute. Huomattava osa opettamiseen varatusta ajasta menee kurinpitoon.

Merisalo loi projektille omat rituaalinsa, jotka jäsenivät työskentelyä. Tunnin aluksi kiivettiin kuvitteelliseen rauhallisuuden puuhun, jonka latvuksiin ei levottomuus yltänyt. Käytössä oli myös hiljaisuusmerkki, joka tehtiin seisomalla liikkumatta paikallaan kädet pään päällä yhteen liitettynä. Tällä katkaistiin rauhattomat tilanteet, sillä asen-

nossa piti pysyä, kunnes jokainen ryhmästä oli hiljaa.

Merisalon mielestä tärkeintä koulun tanssin opetuksessa on se, että oppilailta ei vaadita virheetöntä suoritusta, vaan että heitä rohkaistaan löytämään tanssin ilo sisältään.

– Tässä projektissa ei etsitä tähtiä, vaan luodaan ilmapiiriä, jossa kaikki tuntevat olevansa yhtä tärkeä osa kokonaisuutta.

Esiintyminen palkitsee

Tanssiminen toi uusia ominaisuuksia esille mukana olleissa lapsissa, joista useimmilla ei ollut kokemuksia tanssiharrastuksista. Luokanopettajakin sai nähdä silmät innostuksesta loistavia oppilaita, jotka halusivat näyttää taitojaan. Johanna Lehtisen mielestä on tärkeää, että kaikki oppilaat olivat tasaveroisesti mukana loppuesityksessä, sillä esimerkiksi koulujuhlissa saattavat vain ennestään taitavat ja rohkeammat oppilaat loistaa näyttämöllä.

– Tanssi sopii kouluun, koska siinä saa purkaa ylimääräisiä voimia, vakuuttivat oppilaat.

Johanna Lehtinen kannustaa eri alojen ammattilaisia tarjoamaan kouluille näytetunteja osaamisestaan. Marja Merisalolle tanssiprojekti on myös yleisökasvatusta. Kaikista ei tarvitse tulla isona tanssijoita, mutta oma kokemus opettaa nauttimaan toistenkin esityksistä.

Ja nyt tanssi-into on levinnyt koko Keinutien ala-asteelle. Projektin huipennukseksi esitetty Zum Zum Zananana -tanssikooste ihastutti oppilaat, opettajat, vanhemmat ja muutkin kontulalaiset.

– Tanssinopetus kouluissa on haastavaa, mutta antoisaa. Lapsissa on hienoa energiaa, kuvaa tanssinopettaja kokeestaan. ■

TEKSTI Maarit Pippo ■ KUVAT Riikka Aulin

Tyttöjen kathak-tanssissa oli ilmaisen viehkeyttä ja koristeellisuutta.

